

12 Δεκεμβρίου, 1990

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 147/89)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 154/89)

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 288/89)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 289/89)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 273/89)

ΦΡΙΞΟΣ ΧΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΚΑΙ
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ (ΑΡ. 2),

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 147/89, 154/89,
273/89, 288/89, 289/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσωπικές συνε-
ντεύξεις — Θέση Διευθυντή Μέσης Τεχνικής Εκπαίδευσης — Αξιο-
λόγηση υποψηφίων — Διακριτική εξουσία διορίζοντος οργάνου —
Είναι ευρύτερη στις περιπτώσεις διορισμού ή προαγωγής σε ανώ-
τατες θέσεις.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή με την έννοια του όρου όπως καθορίζεται στη σχετική νομολογία.

Οι αιτητές έχουν τα απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας, ενώ στην αξία είναι περίπου ισότιμοι εκτός από τον Φιλοκύπρου που υπερέχει ελαφρώς. Το ενδιαφερόμενο μέρος που κατατάσσεται τέταρτο σε αρχαιότητα, κρίθηκε ως ο καλύτερος στις συνεντεύξεις. Η κρινόμενη απόφαση λήφθηκε κατά πλειοψηφία από τα 4 μέλη της Ε.Δ.Υ., διαφωνούντος του Προέδρου. 5 10

Οι λόγοι της προσφυγής επικεντρώνονται στις συνεντεύξεις των υποψηφίων και στην αποτυχία της Ε.Δ.Υ. να διορίσει τον καταλληλότερο στην επίδικη θέση. Αναφορικά με το λόγο που αφορά τις προσωπικές συνεντεύξεις προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι αποδόθηκε σ' αυτές υπέρμετρη βαρύτητα κατ' αντίθεση προς τη νομολογία. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις. 20

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση: 25

Paschalis v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 1897.

Προσφυγές. 30

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διόρισε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Διευθυντή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας, αντί των αιτητών. 35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 147/89, 154/89, 288/89, 289/89.

Ο αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 273/89 παρουσιάστηκε προσωπικά. 40

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Κ. Αδαμίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

5 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Οι πέντε αιτητές, Ανδρέας Προδρόμου, Παναγιώτης Παπαζαχαρίου, Φρίξος Δημητριάδης, Χρίστος Φιλοκύπρου και Αντώνης Μιχαηλίδης προσβάλλουν με τις συνεκδικαζόμενες προσφυγές τους, την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να διορίσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Παναγιώτη Μιχαήλ στη θέση Διευθυντή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας, από 15.2.89.

15 Η επίδικη απόφαση ελήφθη στις 9.2.89. Σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής. Υποβλήθηκαν 13 συνολικά αιτήσεις και ακολούθησε η νενομισμένη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων, πρώτα ενώπιον της Τμηματικής Επιτροπής. Ένας από τους υποψηφίους απέσυρε την αίτησή του και έτσι η Τμηματική Επιτροπή, μέσα στα πλαίσια της διαδικασίας επιλογής των υποψηφίων για τις συστάσεις της, εδέχθη σε συνεντεύξεις τους 12 εναπομείναντες. Η Τμηματική Επιτροπή συνέστησε για προαγωγή 4 από αυτούς, το διορισθέντα Παναγιώτη Μιχαήλ και τους Ανδρέα Προδρόμου, Μιχαήλ Φιλίππου, Χριστάκη Φιλοκύπρου.

25 Οι 3 αιτητές Φρίξος Δημητριάδης, Παναγιώτης Παπαζαχαρίου και Αντώνης Μιχαηλίδης δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο επιλογής της Τμηματικής Επιτροπής, μετά όμως από παραστάσεις των ιδίων προς την Ε.Δ.Υ., η τελευταία τους περιέλαβε στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων.

30 Στις 22.12.88 η Ε.Δ.Υ. δέκτηκε σε συνεντεύξεις όλους τους υποψηφίους εκτός από το Χριστάκη Φιλοκύπρου ο οποίος παρουσιάστηκε ενώπιόν της γι' αυτό το σκοπό την 1.2.89. Στις 9.2.89 η Ε.Δ.Υ., μετά από ένσταση του κ. Φρ. Δημητριάδη πως μερικοί από τους υποψηφίους δεν είχαν τα προσόντα, προχώρησε σε ειδική έρευνα πάνω στο θέμα και αφού άκουσε και τις απόψεις του γενικού διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας πάνω σ' αυτό, έκρινε ότι όλοι είχαν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα.

40 Οι λόγοι που προβάλλονται και στις 5 προσφυγές για την ακύρωση της επίδικης απόφασης επικεντρώνονται βασικά σε δύο:

(α) Η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις διαδραμάτισε, κατ' αντίθεση προς τη νομολογία, τον αποφασιστικό παράγοντα στη λήψη της κρινόμενης απόφασης.

(β) ο κατ' επανάληψη και μόνιμα προβαλλόμενος ισχυρισμός ότι η Ε.Δ.Υ. δεν διόρισε τον καταλληλότερο υποψήφιο, μια και οι 5 αιτητές εισηγούνται, ξεχωριστά βέβαια ο καθένας, πως είναι ο καταλληλότερος για την επίδικη θέση. 5

Έχει επανειλημμένα επισημανθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο η αρχή της νομολογίας ότι στις περιπτώσεις διορισμού ή προαγωγής σε ανώτατες θέσεις, η διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου είναι ευρύτατη. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο η κρίση του οργάνου, αναφορικά με τις γνώσεις και προσωπικότητα του υποψηφίου, όπως αυτά αξιολογούνται στις συνεντεύξεις, είναι στοιχεία τα οποία μπορούν να ληφθούν σοβαρά υπόψη. (*Paschalis v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 1897). Πρέπει εντούτοις να αναφέρω πως η εισήγηση ότι οι συνεντεύξεις αποτέλεσαν τον καθοριστικό παράγοντα στη λήψη της επίδικης απόφασης είναι όχι μόνο αόριστη αλλά και παντελώς αβάσιμη. Αν διαβαστούν τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ., που αφορούν στη διαδικασία μέχρι του διορισμού του ενδιαφερόμενου προσώπου, θα καταδειχθεί πως αιτιολογείται πλήρως η απόφασή της, με ειδική αναφορά στην αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων καθώς επίσης και στις συνεντεύξεις και εισηγήσεις του προϊσταμένου του τμήματος. 10
15
20
25

Στην αρχαιότητα οι υποψήφιοι κατατάσσονται ως εξής: Φιλοκύπρου, Προδρόμου, Π. Μιχαήλ, ο διορισθείς, Παπαζαχαρίου, Μιχαηλίδης και Φρ. Δημητριάδης. Όλοι έχουν τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα ενώ στην αξία είναι περίπου ισότιμοι, εκτός από τον Φιλοκύπρου που υπερέχει ελαφρώς. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο όμως κριθήκε από την Ε.Δ.Υ. ως ο καλύτερος στις συνεντεύξεις. Η κρινόμενη απόφαση της Επιτροπής ελήφθη κατά πλειοψηφία από τα 4 μέλη της, διαφωνούντος του Προέδρου. 30
35

Έχω τη γνώμη πως οι αιτητές στις εξεταζόμενες υποθέσεις δεν λαμβάνουν σοβαρά υπόψη την αρχή της νομολογίας πως για να επιτύχει ακύρωση μιας απόφασης διορίζοντος οργάνου, που αφορά διορισμό ή προαγωγή, πρέπει να αποδειχθεί έκδηλη υπεροχή του αιτούντος, όπως αυτή έχει προσδιοριστεί στην πλούσια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Παραθέτω όμως ενδιαφέρον απόσπασμα από το σύγγραμμα του Στασινόπουλου 40

"Μαθήματα Διοικητικού Δικαίου", έκδοση 1957, σελ. 315, στο οποίο συνοψίζεται με ενάργεια η σχετική αρχή.

5 "Η Επιτροπή, αφού ελέγξει τα υποβληθέντα δικαιολογητικά, εκλέγει τους καταλληλότερους εκ των υποψηφίων, σταθμίζουσα τα τε τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα, οίον πτυχία σπουδών, προϋπηρεσίαν, προσθέτους γνώσεις, πιστοποιητικά ικανότητος εκδιδόμενα παρ' αξιοπίστων πηγών κλπ.

10 Περί την στάθμισιν των προσόντων τούτων κέκτηται η επιτροπή διακριτικήν εξουσίαν. Αλλά, παρά την διακριτικήν ταύτην εξουσίαν ήν κέκτηται, δεν δύναται να προβή εις αυθαίρετον και αδικαιολόγητον προτίμησιν του συγκεντρούντος προδήλως ολιγότερα προσόντα, παραγνωρίζουσα τον προδήλως ικανώτερον. Η διακριτική της εξουσία υπόκειται

15 εις την συνήθη δέσμευσιν παντός οργάνου, όπως μη υπερβαίνη τα άκρα όρια της χορηγηθείσης αυτώ υπό του νόμου διακριτικής εξουσίας."

20 Στις υπό κρίση προσφυγές οι αιτητές δεν απέδειξαν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου προσώπου. Η Ε.Δ.Υ. έχει ασκήσει τη διακριτική της ευχέρεια μέσα στα πλαίσια του νόμου και της νομολογίας. Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα εναντίον των αιτητών.

25 *Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.*